

עת"א 50534/06/16 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 50534-06-16 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט אהרון משניות
המבקש	בני סלע (אסיר)
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

החלטה

בפניי בקשה של העותר לפי פקודת ביזיון בית משפט, לפיה המשיב אינו מקיים את פסק הדין שניתן במסגרת העתירה דן, על ידי מותב זה בתאריך 3.1.2017 בכל הנוגע לקבלת תנאים בסיסים להם הוא היה זכאי, בעת ששהה בבידוד החל מיום 7.11.2017.

העותר טוען, כי בפסק הדין שניתן בעניינו ביום 3.1.2017 נקבע בין היתר כי "אין חולק כי גם כאשר אסיר נמצא בין כותלי הכלא, ואף בהיותו בתוך בידוד בכלא, הוא זכאי לקבל תנאים בסיסים בהתאם לפקודות שב"ס, וכי למעט החלטות עונשיות שפוגעות בחלק מהזכויות, במסגרת צעדי ענישה שננקטים כנגד האסיר, הוא זכאי לקבל תנאים בסיסים כאמור לעיל".

ייאמר כבר בפתח הדברים כי בפסק הדין שניתן בעתירה המקורית לא ניתנה כל הוראה אופרטיבית למשיב, אשר ניתן לטעון כי הופרה וכי יש לאכוף את ביצועה מכוח פקודת ביזיון בית המשפט. בית המשפט חזר על מושכלות יסוד בשיטת המשפט הישראלית באשר לתכלית מאסרו של אדם, אשר נקבעו בפסיקה מקדמת דנא, ולפיהן " **גם כאשר אדם נאסר, שמורה לו כל זכות אדם הנתונה לו ... את זכויות האדם המוקנות לאסיר אין להגביל אלא אם מדובר במגבלות הנובעות משלילת חירותו או נגזרות מתכליות ציבוריות אחרות ...**" (רע"ב 6956/06 יונס נ' שירות בתי הסוהר (פורסם בנבו, 7.10.2010) פס' 36 ו-37, ראו את ההפניות שם).

לפי סעיף 6(1) לפקודת ביזיון בית המשפט, יש סמכות לבתי המשפט "**לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה**". כאמור לעיל, בפסק הדין המקורי לא ניתן כל צו אופרטיבי, והעתירה אף נדחתה, בהיעדר סעד אופרטיבי שניתן היה להושיט לעותר, בנסיבות אותו עניין. לכן, ספק בעיניי אם ההליך של ביזיון בית משפט, הוא הפרוצדורה הנכונה לבירור טענותיו של המבקש.

אולם אפילו אם אניח כי ההליך של ביזיון בית המשפט הוא אכן ההליך המתאים, דין הבקשה להידחות. בפסק הדין שניתן בעתירה נאמר כי אסיר זכאי לזכויות אדם בסיסיות גם בין כותלי הכלא, "למעט החלטות עונשיות שפוגעות בחלק מהזכויות, במסגרת צעדי ענישה שננקטים כנגד האסיר", וכך נעשה בעניינו של העותר, כמפורט להלן.

מתגובת המשיב וממכתבו של סגן מפקד כלא אשל מיום 27.11.2017 עולה כי העותר שהה בבידוד, לאחר שנדון בדין משמעתי ל-14 ימי בידוד ועונשים נלווים, בגין עבירת משמעת חמורה שביצע. עוד נאמר בתגובה כי כל אסיר בבידוד רשאי להגיש עתירה בכל עת, נכנס לבידוד עם ציוד בסיסי של כלי רחצה ומצעים, מקבל זמן למקלחת בכל יום, וכמידת הצורך אף מקבל ציוד בסיסי מהמשיב. יתירה מזו, למבקש אף ניתנה גישה לחומר המשפטי שלו, והוא לקח מידי יום חלק מהחומר.

הנה כי כן, גם בהיותו בענישה בבידוד, ניתנו למבקש התנאים הבסיסיים שהוא זכאי להם על פי נהלי שב"ס, ובנסיבות הללו לא מצאתי כי עלה בידי המבקש להניח תשתית ראייתית מספקת, שיש בה כדי להצדיק נקיטת הליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט.

נוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.